

צלחה אד-דין חטף את המיקרופון ופנה לעבר הפיטריה המתאבכת בשמים. "אחי בני ערבי" הוא צעק. "הציוני החליט במקומונו!"

עצמי. וכיצד תצוד את הנמר שלך? מהו הנושק המסתורי הזה?
האלוף הסתכל ברמטכ"ל. הלה ניענע בראשו. הגיעה השעה לגלות. "אנו קוראים לו קמע."
"קמע?"

כן, ראשי תבות. קליע-מונחה-עשר. תור צרת המפעל בבית-לחם. שיפור ניכר לגבי תשעת הדגמים הקודמים. טווח עד 700 ק"מ לומטרים, דיוק של 100 מטר במקום הפגז עה. הכוונה היא לחבל במפתיע במרכזי השלטון ולמנוע מראש היערכות רצינית לקרב.
שר-החוזק התנגד. מעשה תוקפני כזה מן ההכרח שיקומם את העולה, וכמעט מובן טח מראש כי המעצמות הגדולות יתארגנו להטלת ענשים חמורים. כמה שרים אחרים הושפעו מדבריו. אהוד הרגיש כי הגיע הרגע המכריע.

אם מותר לי להעיר הערה נוספת, אמר בקול שקט. באולם השתרר שקט. חברי ראשי האגפים והחילות, קיימו שורה של בירורים פנימיים לליבוך בעיות הבטחון של המדינה. בתום בירורים אלה החלטנו פה אחד כי עריכת מלחמה מונעת מיידית ברות התכנית שהוגשה על-ידי אגף המילואים, ומתן סמכות עליונה למטה הכללי להפעיל את סוגי הנושק הנמצאים ברשותו, אהוד הפסיק לרגע. כזו שייקלט מלוא משמעות המלים, היא הדרך היחידה להציל את המדינה משואה.
כאילו נזכר במשהו, הוסיף: "נאבקנו

(המשך בעמוד 12)

השפופרת. "אלוף דין, נא לקשרני עם הרמטכ"ל."

מי זה צלחה אד-דין

הוא?

ישבת הממשלה נתקיימה, כרגיל, כי קומת-הקרקע של משכן ראש-הממשלה שהיה פעם ארמון ה

נציב הבריטי ומפקדת מפקחי או"ם. השואל היה שר-האוצר, שמעון הורן.

אהוד, שישב ליד הרמטכ"ל, מסר את ה פרטים. שמו האמיתי יוסוף עזמי. הוא סורי מחלב, כנראה יש דם כורדי במשפחתו. קצין מוכשר. תועמלן מצויין. משוכנע שיש לו תפקיד היסטורי לחזור על פעולותיו של צלחה אד-דין בימי מסעי-הצלב. אצלו זה שגעון לזכר אחד.

שר-הביטחון, יגאל דין, סיפק כרגיל את הפרטים ההיסטוריים: "מקרה מעניין. גם צלחה אד-דין המקורי היה כורדי, וגם שמו היה יוסוף."

אתה מכיר אותו? שאל ראש-הממשלה את האלוף.

כן, נפגשתי עמו בשעה שלמדתי בבית הספר לשרותי מטה באמריקה. אז היה סרן בצבא הסורי...
התמונה רדפה את אהוד. גבר שחרחר, מצח נמוך ורחב. עיניים כגחלים לוחטות.

מה היה לו שאמר בו את כל אשר היה צריך להיאמר. אולם ליתר זהירות הוסיף:

מבחינה זו, ספק אם הסיכויים האחרון נים הביא טובה לישראל. אמנם התרחבו גבולות המדינה ונוצר מרחב-הגנה בעל ערך מק, אולם הצלחות צה"ל בשדה-הקרב המ ריצו במידה מרעת את תהליך ההתקדמות של העולם הערבי, וגרמו לשרשרת תגובות מדיניות אשר הפכו את איחודו של העולם הערבי כולו נגדנו בעתיד הקרוב לוודאי.

אהוד נח שעה קלה. ירושלים העתיקה היתה שטופת שמש חורפית. פה ושם דיגדגו פעמוני הכנסיות הנוצריות. מראה של שלום ורוגע.

אין בכוחה של מדינת ישראל לעמוד בעת ובעונה אחת במלחמה בשתי הזיתות. אי-הצלחתנו בעבר לשבור את שני מרכזי הכוח הערביים, אזור ארם-נהרים ואזור בק עתי-האור, גורמת עתה למצב צבאי המחייב אותנו לנפץ במלחמת-בוק את אחד משני המרכזים לפני שהמרכז השני יצליח לגייס ולהפעיל את מלוא כוחו.

לצורך זה עיבד אגף המבצעים את התכנית למיבצע "יאר" שמטרתו לשבור את הצבא המצרי ולכבוש את אזור-התעשייה קאהיר-אלכסנדריה תוך שלושה שבועות, מתוך הנ שה שיעראק לא תתערב תוך תקופה קצרה זו.

מיבצע זה יוכל להסתיים בתקופה הקצרה הקבועה רק אם תינתן למטה הכללי הסמכות להשתמש בנושק הסודי העומד לרשותו.

התוכיח כולו לא מילא אף עמוד אחד. אהוד חזר ועבר עליו ברפרוף. הכל נאמר. עתה לא נותר אלא לשכנע את הזקנים. חוב בים חסרי תקנה. אהוד נאנח והרים את